

for i Vædringsforslaget optaget særlige Bestemmelser i saa Henseende. Hvad Vædringshaverne angaaer, da maa jo Grundsaetningen simpelthen være den, at, saasnart deres Sikkerhed formindskes ved Allodificationen, maa deres Samtykke til Omordningen for deres Vedkommende erhverves. Hvor der er Tale om saadanne Vædringshavere, som man ikke kan afløse med Betaling, f. Ex. Leegatarier eller Appanageydere, der gaaer det imidlertid ikke an at sætte disses Samtykke som en fuldstændig nødvendig Betingelse for Ordningen, thi det kunde let tilintetgjøre den hele Operation. Derfor bør Justitsministeren i saadanne Tilfælde kunne træde supplerende til. Det er disse Tanker, som ere søgte udtrykte i Forslaget under Nr. 6. — Hvad Vædringsforslaget under Nr. 7 angaaer, da vil det sees, at det kun gaaer ud paa, at det Skjøde, som i Tilfælde af en Allodification bliver at udfæde af Majoratsbesidderen til ham selv, maa udfædes paa ustemplet Papir samt thinglæses uden Gebyrs Erlæggelse; ligesom paa, at der ikke i dette Tilfælde skal svares Overdragelsesafgift. Det er forekommet Udvalget, at under de nævnte Omstændigheder vil en saadan Afgiftsfrigørelse kunne være billig. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig med Hensyn til de enkelte Vædringsforslag, ligesom jeg, hvad det for nævnte Hovedspørgsmaal under dette Afsnit angaaer, heller ikke foreløbig skal ytre mig nærmere, men afvente, hvad der i saa Henseende maatte blive udtalt af de ærede Forslagsstillere.

Carlsen: Et andet æret Medlem af Udvalget (Molke-Bregentved) og jeg have under Nr. 3 stillet et Vædringsforslag, som gaaer ud paa, at Majoratsbaandet paa Fordeieendomme kun skal kunne løses imod at substituere en Fideicommisscapital. Det forekommer os, at, naar man overhovedet vil bevare Fideicommisscapitaler, da ligger det ogsaa nærmest at indskrænke Afløsningen af Majoratsbaandet paa Fordegods til det Tilfælde, at der substitueres en Fideicommisscapital. Vi have i Betænkningen bemærket, at det har sin Betydning for Landet og navnlig for de

Mange, som hertillands søge Laan i deres Eiendomme, om der er en betydelig Deel Fideicommisscapitaler eller ikke. Jeg troer, at der med al den jævne Velstand, der findes her, dog ikke er mange Lande, hvor der arbeides saameget med fremmed Capital som her i Landet, og jeg troer, at man ikke ganske skal oversee dette Hensyn, der taler for at beholde endeel store Fideicommisscapitaler. En anden Sag var det, dersom man ganske brød Staven over Fideicommisscapitalerne og fandt, at de ikke vare nyttige for Samfundet; men saa maatte man jo gaae videre, end der er gaaet i Lovforslaget. Da man ikke har brudt Staven over Fideicommisscapitalernes Bevaring i Principet, saa finder jeg heller ikke, at der er Anledning til med Lovforslaget at gaae saavidt, at man tilstøder Noget at afløse Majoratsbaandet paa Fordegods, saaledes at han tager hele Fideicommissets Værdi som sin private Eiendom. Jeg vil tillade mig yderligere at bemærke, at der ogsaa vilde eller dog kunde fremkomme et idetmindste for mig høist besynderligt Forhold, hvis Lovforslagets Bestemmelser i det foreliggende Afsnit billiges. Den i denne Sammenhæng reent tilfældige Omstændighed, om en Mand har solgt Meget eller Lidet af sit Bøndergods, vilde nemlig kunne faae Indflydelse paa, om en stor Deel, i visse Tilfælde maaskee den største Deel, af Majoratsgodssets oprindelige Værdi blev staaende som Fideicommisscapital eller blev gjort til hans private Eiendom. Salsald maa jeg derfor sige, at det forekommer mig at være inconsequent og besynderligt, at man bliver staaende paa det Standpunkt, hvorpaa Lovforslaget er blevet staaende. Vil man endelig gaae ind paa dets Bestemmelser i §§ 2—9 for det ufulgte Bøndergodssets Vedkommende, saa bør man, i mine Tanker ogsaa have en Bestemmelse om, at de Fideicommisscapitaler, der allerede ere substituerede for Fordegods, kunne afløses. Dette kunde jeg dog forstaae som et consequent Standpunkt. Jeg selv kan dog, som sagt, ikke gaae saa vidt som Lovforslagets Princip, for det Første fordi jeg ikke troer, at det ligger i Manden eller i Bogstaven af Grundloven, dernæst fordi jeg ikke finder, at det vil være nyttigt for Landet, og endelig